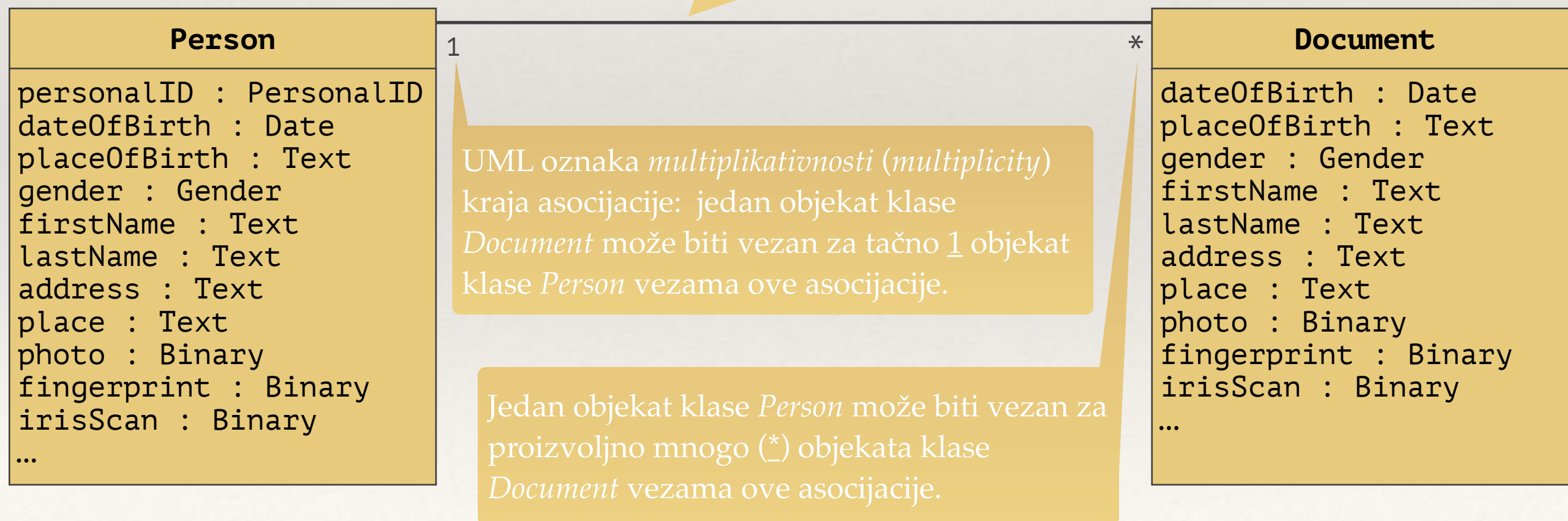

Klasa kao realizacija apstrakcije

- ❖ Banalno rešenje: preslikati dati opis u klase i raspored njihovih svojstava
- ❖ Problemi:
 - nepotrebno mnogostruko kopiranje podataka, jer jedna osoba ima mnogo izdatih dokumenata
 - ako je potrebno čuvati istoriju promena podataka, prave se kopije svih podataka, iako se menja samo manji deo njih; gde čuvati te promene?

UML simbol za *asocijaciju* (*association*): relacija između klasa koja definiše skup *veza* (*link*) koje mogu postojati između objekata tih klasa.

Klasa kao realizacija apstrakcije

- ❖ Ideja boljeg rešenja: uvesti koncept *Personalnog zapisa* (*Personal Record*) koji sadrži određene lične podatke:
 - umesto da sadrže kopije, *Osoba* i *Dokument* referenciraju (vezani su za) *Personalne zapise*: sve dok se podatak ne menja, ovi objekti vezani su za iste zapise
 - prilikom promene nekog podatka, pravi se nova kopija zapisa u kom se taj podatak menja
 - kako bi se dodatno smanjilo kopiranje, podaci su grupisani u različite specijalizacije zapisa, po tome koliko se često i da li se zajedno ili odvojeno menjaju
 - za *Osobu* se mogu čuvati i raniji zapisi, sa svim podacima koji su ikada bili registrovani za tu osobu (nezavisno od *Dokumenata* u kojima su upotrebljeni)

